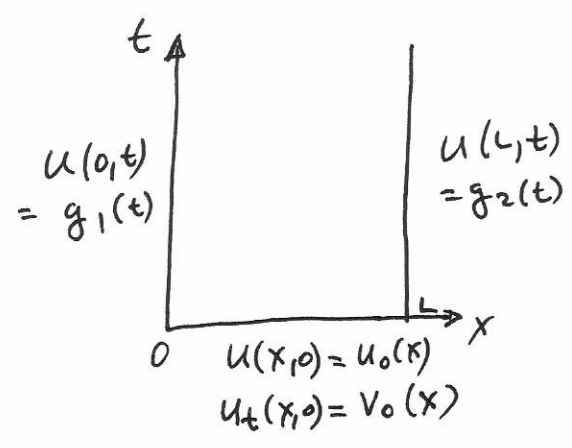

ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΕΣ ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ

Η πρόταση υπερβολική εξίσωση (κυματική εξίσωση 2ης τάξης) που θα μελετήσουμε είναι της μορφής

$$u_{tt} - \alpha^2 u_{xx} = f$$

Μοναδική λύση υπάρχει εφόσον καθορίσουμε:

ΑΡΧΙΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

$$u(x,0) = u_0(x)$$

$$u_t(x,0) = v_0(x)$$

ΣΥΝΟΡΙΑΚΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ

$$u(0,t) = g_1(t)$$

$$u(L,t) = g_2(t)$$

Ενωείται πως πρέπει να υπάρχει συνέπεια ώστε

$$u_0(0) = g_1(0)$$

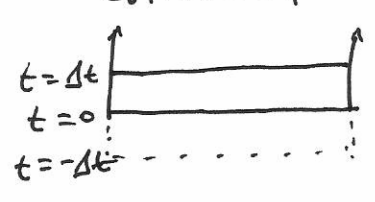
$$\text{και } u_0(L) = g_2(0)$$

Η διακριτοποίηση με κεντρικές διαφορές δεύτερης τάξης δίνει

$$\frac{u_i^{n+1} - 2u_i^n + u_i^{n-1}}{\Delta t^2} - \alpha^2 \frac{u_{i+1}^n - 2u_i^n + u_{i-1}^n}{h^2} = f_i^n$$

με ακρίβεια $O(\Delta t^2, h^2)$.

Για να εφαρμόσουμε την αρχική συνθήκη $u_t(x,0) = v_0(x)$ επινοούμε έναν χρόνο $t = -\Delta t$, ώστε

$$u_t(x,0) \rightarrow \frac{u_i^1 - u_i^{-1}}{2\Delta t} = v_0(x_i)$$

$$\Rightarrow u_i^{-1} = u_i^1 - 2\Delta t v_0(x_i)$$

Στο χρόνο $t=0$ έχουμε έτσι:

$$\frac{u_i^1 - 2u_i^0 + (u_i^1 - 2\Delta t v_0)}{\Delta t^2} - \alpha^2 \frac{u_{i+1}^0 - 2u_i^0 + u_{i-1}^0}{h^2} = f_i$$

η οποία λύνεται για u_i^1 ως

$$u_i^1 = \frac{\gamma}{2} u_{i-1}^0 + (1-\gamma) u_i^0 + \frac{\gamma}{2} u_{i+1}^0 + \Delta t v_0 + \frac{\Delta t^2}{2} f_i^0$$

όπου βλέπουμε

$$\gamma = \frac{\alpha^2 \Delta t^2}{h^2}$$

Στα άκρα του διαγράμματος θα εμφανισθούν και οι συνοριακές συνθήκες, τους όρους u_{i+1}^0 και u_{i-1}^0 , αντίστοιχα.

Στα επόμενα χρονικά βήματα, μπορούμε να λύσουμε μεθόδους με διακριτοποιημένη εξίσωση ως

$$u_i^{n+1} = \gamma u_{i-1}^n + 2(1-\gamma) u_i^n + \gamma u_{i+1}^n - u_i^{n-1} + \Delta t^2 f_i^n$$

Η συνθήκη ευστάθειας είναι

$$\gamma < 1$$

$$\Rightarrow \frac{\alpha^2 \Delta t^2}{h^2} < 1$$

$$\Rightarrow \boxed{\Delta t < \frac{h}{\alpha}}$$

Αυτό αντιστοιχεί σε

$$\frac{h}{\Delta t} > \alpha$$

που σημαίνει πως η αριθμητική ταχύτητα επίλυσης πρέπει να είναι μεγαλύτερη από την ταχύτητα διάδοσης του κύματος.

$$\boxed{u_t + \alpha u_x = 0}$$

①

$$\Rightarrow u_{tt} + \alpha u_{tx} = 0$$

$$\hookrightarrow u_{tx} + \alpha u_{xx} = 0$$

$$\Rightarrow \begin{cases} u_{tt} + \alpha u_{tx} = 0 \\ u_{tx} + \alpha u_{xx} = 0 \end{cases} \rightarrow -\frac{1}{a^2} u_{tt} + u_{xx} = 0 \rightarrow 2m \rightarrow \{ \omega \}$$

Львы:

$$u(x,t) = u(x - \alpha t, 0)$$

$$\Rightarrow u_{tt} + 2u_{tx} = 0$$

$$\Rightarrow \nabla_t + \alpha \nabla_x = 0$$

$$\begin{cases} u_t + \alpha u_x = 0 \end{cases}$$

Figure 2
has 2nd
EP.

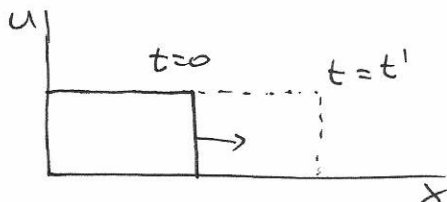
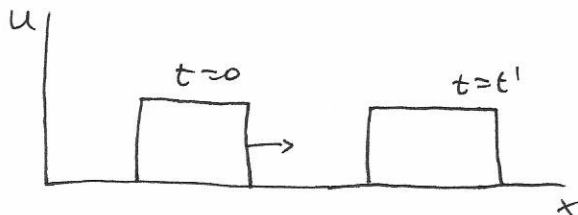
η.χ. αν οι αλχιμείς γενθίκει είναι

$$u(x, 0) = \begin{cases} 1, & x \leq 1 \\ 0, & x > 1 \end{cases}$$

Έχουμε και τις μετὰ τὸν 205 αὐλὸς λίθου

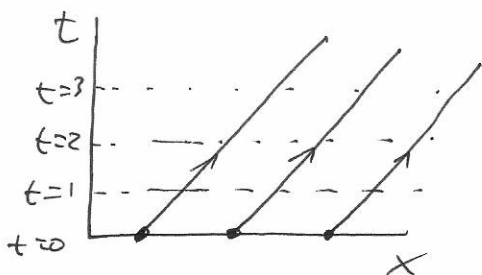
$$f \in \mathcal{L}^2(\mathbb{R}^n) \Rightarrow \int_{\mathbb{R}^n} f(x) dx = 0.$$

(or $\alpha > 0$ $\delta_1, \delta_2, \delta_3, \delta_4$ $\neq 0$)

$$\alpha < 0 \quad \dots \dots \dots \alpha(102 \text{ Eq } \alpha).$$

$$y, n-x.$$

Σημ. για τη σταθμισμένη επίδραση $f \in \alpha = 62 \times 10^{-6}$. Το
 μέρος της δύσης πρέπει να διαμερίζεται (στην
 πράξη όμως, λόγω αριστοκρατικών γραμμάτων, δε θα
 έχουμε διαμερίσματα).

Χαρακτηριστικές :

κλίση: $\frac{dt}{dx} = \frac{1}{\alpha}$

Αν υπάρχουν "πηγές" (δυν. και δεξιοί όροι) :

$$u_t + \alpha u_x = S \quad , \quad S = S(x, t)$$

ΜΕΤΑΒΛΗΤΗ ΤΑΧΥΤΗΤΑ

Αν $\alpha = \alpha(x, t)$

$$u_t + \alpha(x, t) u_x = 0$$

Τότε, οι χαρακτηριστικές έχουν διαφορετικές κλίσεις.
 Το προφίλ της αρχικής λύσης δε διατηρείται
 με το χρόνο.

ΜΗ-ΓΡΑΜΜΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ

$$u_t + \alpha(u) u_x = S(x, t)$$

Η μορφή αυτή ονομάζεται μη-συντηρητική. ή
πρωτόγονη (primitive)

Αν ορίσουμε τη ροή

$$f = \int \alpha du$$

τότε $\alpha = \frac{df}{du}$

και $u_t + \frac{df}{du} u_x = S(x, t)$

$\Rightarrow$ $u_t + f_x = S(x, t)$

Η μορφή αυτή ονομάζεται συντηρητική.

Αριθμητικές λύσεις που βασίζονται στη συντηρητική μορφή έχουν την ιδιότητα να διατηρούν κάποια οδοντοπωτική ποσότητα στο πλέγμα, π.χ. την ολική ενέργεια ή την ολική ορμή.

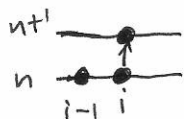
Στην περίπτωση διάδοσης ακεραιών υπό μορφή κρουστικών κυμάτων, η μη-συντηρητική μορφή δε δίνει τη σωστή ταχύτητα διάδοσης του κρουστικού κύματος κι έτσι είναι απαραίτητο να χρησιμοποιούμε τη συντηρητική μορφή (και κατάλληλα με μέθοδο πεπερασμένων όγκων).

ΣΧΗΜΑΤΑ:

FTBS (upwind), explicit

ME $\alpha > 0$: $u_t + \alpha u_x = 0$

$$\rightarrow \frac{u_i^{n+1} - u_i^n}{\Delta t} + \alpha \frac{u_i^n - u_{i-1}^n}{\Delta x} = 0$$

$$\Rightarrow \boxed{u_i^{n+1} = u_i^n - c(u_i^n - u_{i-1}^n)} + O(\Delta t, \Delta x)$$

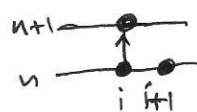
όπου $\boxed{c = \alpha \frac{\Delta t}{\Delta x}}$

Αν $c \leq 1 \Rightarrow$ ευγραφέας (CFL condition
Courant - Friedrichs - Levy)

Αν $\alpha < 0 \Rightarrow$ παράγραφος.

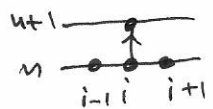
FTFS

6ε αναλογισθείτε FTBS.

Αν $\alpha < 0 \Rightarrow$ ευγραφέας για $c \leq 1$
 $\alpha > 0 \Rightarrow$ παράγραφος.

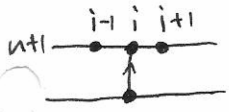
FTCS

$$\boxed{\frac{u_i^{n+1} - u_i^n}{\Delta t} + \alpha \frac{u_{i+1}^n - u_{i-1}^n}{2\Delta x} = 0}, O(\Delta t, \Delta x^2)$$

$$\rightarrow \text{παράγραφος ευγραφέας}$$

BTCS (implicit)

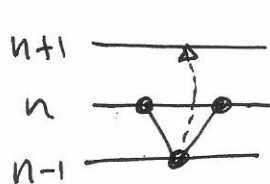

$$\frac{u_i^n - u_i^{n-1}}{\Delta t} + \alpha \frac{u_{i+1}^n - u_{i-1}^n}{2\Delta x} = 0$$

$$\Rightarrow \boxed{\frac{u_i^{n+1} - u_i^n}{\Delta t} + \alpha \frac{u_{i+1}^{n+1} - u_{i-1}^{n+1}}{2\Delta x} = 0} + O(\Delta t, \Delta x^2)$$

παράγραφος ευγραφέας, αλλά λόγω περιθωρίου πλάτους (1-D).

CTCS (Leapfrog)

$$\frac{u_i^{n+1} - u_i^{n-1}}{2\Delta t} + \alpha \frac{u_{i+1}^n - u_{i-1}^n}{2\Delta x} = 0$$

$$\Rightarrow \boxed{u_i^{n+1} = u_i^{n-1} - c(u_{i+1}^n - u_{i-1}^n)} + O(\Delta t^2, \Delta x^2)$$

Το σχήμα είναι ευεχές για $c \leq 1$, αλλά χρειάζεται να γράβουμε πάντοτε δύο προηγούμενες χρονικές βηγμές $(n, n-1)$ για να γράβουμε για επόμενη $n+1$.

ΜΕΘΟΔΟΣ LAX-FRIEDRICHS

Σταθεροποιεί την FTCS αυξινώντας και το u_i^n με το μέσο όρο $\frac{1}{2}(u_{i+1}^n + u_{i-1}^n)$.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

α) Μια γραμμική εξίσωση (μονοδιάστατη)

$$u_t + \alpha u_x = 0$$

$$\text{FTCS: } \frac{u_i^{n+1} - u_i^n}{\Delta t} + \alpha \frac{u_{i+1}^n - u_{i-1}^n}{2\Delta x} = 0 \quad + O(\Delta t, \Delta x^2)$$

και αυξινώντας και $u_i^n \rightarrow \frac{1}{2}(u_{i+1}^n + u_{i-1}^n)$

βρίσκουμε

$$u_i^{n+1} = \frac{1}{2}(u_{i+1}^n + u_{i-1}^n) - \frac{c}{2}(u_{i+1}^n - u_{i-1}^n)$$

όπου $c = \alpha \frac{\Delta t}{\Delta x}$.

Το σχήμα είναι ευ σταθερό εάν $c \leq 1$.

β) Μια η-γραμμική εξίσωση (μονοδιάστατη)
σε συντηρητική μορφή:

$$u_t + f_x = 0$$

όπου $f = f(u, x)$ είναι η ροή.

Τότε

$$u_i^{n+1} = \frac{1}{2}(u_{i+1}^n + u_{i-1}^n) - \frac{\lambda}{2}[f(u_{i+1}^n) - f(u_{i-1}^n)]$$

όπου

$$\lambda = \frac{\Delta t}{\Delta x}$$

Η ίδια εξίσωση γράφεται και ως

$$u_t + \frac{df}{du} \frac{\partial u}{\partial x} = 0$$

όρα μπορούμε να ορίσουμε το (ή-62-0904)
σταθμισμένο του υλικού ως

$$\alpha(u) = \frac{df}{du}$$

Η συνθήκη για να είναι το σχήμα ευστραθές
είναι

$$\alpha(u) \cdot \lambda \leq 1.$$

δ) Σύστημα εξισώσεων

Εάν έχουμε N εξισώσεις για N αγνώστους
 $u_1, u_2, \dots, u_N$ τότε σχηματίζουμε το διάνυσμα
αγνώστων $\vec{u} = \begin{bmatrix} u_1 \\ u_2 \\ \vdots \\ u_N \end{bmatrix}$

Αντίστοιχα, θα υπάρχουν N ποσότητες $f_1, f_2, \dots, f_N$
που σχηματίζουν το διάνυσμα

$$\vec{f} = \begin{bmatrix} f_1 \\ f_2 \\ \vdots \\ f_N \end{bmatrix}$$

Το σύστημα γράφεται σε συμπαγή μορφή

$$\vec{u}_t + \vec{f}_x = 0$$

και η μέθοδος Lax-Friedrichs είναι

$$\boxed{\vec{u}_i^{n+1} = \frac{1}{2} (\vec{u}_{i+1}^n + \vec{u}_{i-1}^n) - \frac{\lambda}{2} [\vec{f}(\vec{u}_{i+1}^n) - \vec{f}(\vec{u}_{i-1}^n)]}$$

Το βύθμα $\vec{u}_t + \vec{f}_x = 0$ γραφεται 160 δέλτα (6ε μή-συμμετρική κορνή) ως

$$\vec{u}_t + \frac{\delta \vec{f}}{\delta \vec{u}} \vec{u}_x = 0$$

όπου $\frac{\delta \vec{f}}{\delta \vec{u}} \equiv \vec{A}(u)$ είναι ο λαμβανός πίνακας

$$\text{δηλ. } \vec{A}(u) = \begin{bmatrix} \frac{\delta f_1}{\delta u_1} & \frac{\delta f_1}{\delta u_2} & \dots \\ \frac{\delta f_2}{\delta u_1} & \dots & \\ \vdots & \vdots & \frac{\delta f_N}{\delta u_N} \end{bmatrix}$$

Ο πίνακας αυτός έχει ιδιοτιμές λ_i και ιδιοδιανύσματα $\vec{u}^{(i)}$ ώστε

$$\vec{A} \vec{u}^{(i)} = \lambda_i \vec{u}^{(i)}$$

Οι ιδιοτιμές λ_i είναι οι ταχύτητες των N κυμάτων που υπάρχουν στο βύθμα (κάθε είδους ελαστική ή διακύβη με τις ταχύτητες λ_i). Για να είναι το αριθμητικό σχήμα ευσταδές, επιθυμούμε την $\alpha_{\max} = (\lambda_i)_{\max}$ και απαιτούμε να ισχύει η συνθήκη

$$\alpha_{\max} \cdot \lambda \leq 1. \quad (\lambda = \Delta t / \Delta x \text{ εδώ}).$$